

BRIEF AAN ZIJN KINDEREN — WESTWOOD, 11 SEPTEMBER 1890

BRIEF 163

Westwood, 11 september 1890.

Mijn lieve kinderen,

Moge de Heere Zelf jullie troosten. Ik heb zelf troost nodig. Te moeten bedenken dat dat lieve kleine wezentje is weggenomen! Het kan niet anders of het is juist! Het kan niet anders of het is goed! Onze Vader vergist Zich nooit en is nooit liefdeloos.

Jullie handelen wijs door het kleintje niet van die plaats weg te brengen. Zo geven jullie een voorbeeld van gezond verstand, en daaraan is grote behoefte in een tijd die even sentimenteel als onoprecht is. Willen jullie graag een krans van mij, bestel die dan zo vriendelijk in Herne Bay en stuur de rekening naar mij. Ik zou zelf proberen er een te sturen, maar als jullie er geen laten komen, zou ik een slecht voorbeeld geven. Ik ben er zeker van dat jullie allebei zullen merken dat er een verborgen kracht in jullie ziel wordt uitgestort, en ook hierin zal het geloof de overwinning behalen.

Die dag zal ik nooit vergeten. Wonder boven wonder ging jullie lieve moeder met mij mee naar het Weeshuis, en zij was er heel gelukkig. Wij kwamen thuis, en meteen kwam het telegram: juist de bittere kruiden bij het feestmaal. Voor jullie moet het een scherpe snede zijn, maar onze Heere heeft een almachtige zalf. Jullie liefhebbende vader, C. H. Spurgeon.

© Vertaling Letters of Charles Haddon Spurgeon door Teun van der Plas

